

der, at de i §§ 15. til 24. foreskrevne Regler skulle ikke blot komme til Anvendelse ved Opførelsen af nye Bygninger eller ved Anbringelsen af nye Indretninger af den i de enkelte Paragrapher ommeldte Art i ældre Bygninger, men tillige med Hensyn til de Dele af ældre Bygninger eller de deri værende Indretninger af den omhandlede Slags, der underkastes en saadan Hovedreparation, som kan sættes i Klasse med Ombygning, og der der henvises til § 9, saa siger denne Paragraph, at Spørgsmaalet herom skal afgjøres efter forangaaende Undersøgelse paa Stedet af Politimesteren med tvende af ham tilkaldte bygningskyndige Mænd. Jeg troer ikke, at det kan være Lovens Mening, at Politimesteren og disse to bygningskyndige Mænd hvergang skulde indfinde sig paa selve Stedet, naar der er Spørgsmaal om en saadan Forandring, thi i saa Fald vilde Politimesteren ikke kunne gjøre Andet, og hvorledes han skulde kunne faae disse to bygningskyndige Mænd, som jo dog skulde arbejde uden Bederlag, og som kunde anvende hele deres Tid derpaa fra Maret's Begyndelse til dets Slutning, veed jeg ikke. Det er vel ogsaa temmelig klart af Lovens § 33 og følgende, at dette maa være overladt til andre Beslættelsesmand; men saaledes, som det nu staar i Loven, kan man imidlertid ikke let forstaae det anderledes end saaledes, som jeg nys antydede. Det ligger rimeligvis veri, at man, da man omarbejdede Regjeringsudkastets § 34 og optog denne Paragraph i § 25, ikke har lagt Mærke til, at § 34 i Regjeringsudkastet passede nøie ind i hele Systemet, hvilket derimod § 25 i det nuværende Lovforslag ikke saa ganske gjør. Jeg troer forøvrigt, at dette vil kunne afhjælpes ved reent at udelade det sidste Afsnit af § 9, hvilket kan gjøres uden at afstedkomme Banfælgeligheder, da det efter min Formening er aldeles overflødig, idet jo den Autoritet, der skal afgjøre Sagen, selv maa kunne bestemme, hvorledes den skal undersøges.

Vesentligere Indvendinger har jeg derimod at gjøre imod den øvrige Deel af Loven. § 29 og følgende handler om Omgangen med Ild og Lys. Der er i vor nugældende Brandlovgivning givet endeel enkelte Bestemmelser

angaaende specielle Tilfælde — hvilke ogsaa vare optagne i det af Regjeringen forelagte Udkast — som skulde medføre Straf, naar derved Borgerne kunde blive udsatte for Fare. Disse enkelte Bestemmelser har man ikke fundet det tilraadeligt at bibeholde i det foreliggende Udkast og derfor har man udstrøget dem og blot indsat en almindelig Bestemmelse om, at Enhver er pligtig til at iagttage den tilbørlige Forstigtighed i Omgangen med Ild og Lys. Nu maa jeg vel indrømme, at det er umuligt, at give en udtømmende Bestemmelse for alle saadanne specielle Tilfælde, da der er mange af disse, som gribe saaledes ind i det daglige Liv, at det slet ikke er at tænke paa at ville forbyde Sligt ved Lov; jeg behøver blot i saa Henseende at henviser til de utallige uforsigtige Handlinger, der blive begaaede med Cigarer og Svovstikker; men fordi der er mange Tilfælde, med Hensyn til hvilke det ikke kan gaae an at give nogen Lovbestemmelse, derfor kan der dog godt være mange andre, med Hensyn til hvilke et Forbud kan være nødvendigt, og som der bør være Forbud imod og som, naar der ikke udtrykkelig gives et Forbud imod dem, ikke ville kunne afværges. Jeg seer saaledes ikke, hvorledes en Politimester ifølge dette Lovforslag for Fremtiden skulde kunne forbyde, hvad der ved Bryllupper er meget Brug paa Landet, at affyre Geværer paa Gaden midt imellem Straatafte Bygninger, eller at afbrænde Fyrværkerier, ganske som Folk behage; Sligt burde en Politimester dog kunne forbyde. Det hedder vel i § 29: Hvo, som i saa Henseende gjør sig skyldig i en grov Uagtsomhed eller uforsvarlig Forsømmelse, skal, selv om der ingen Skade afstedkommes, straffes med Bøder indtil 100 Rd.; men jeg troer, at denne Bestemmelse saa godt som aldrig vil komme til Anvendelse, thi naar der ikke udtrykkelig er fastsat visse Uagtsomheds handlinger, som skulle drage Straf efter sig, vil en Uagtsomheds handling, der ikke medfører nogen skadelig Følge, saa godt som aldrig blive straffet. Der er ogsaa en anden Henseende, hvori jeg finder, at Indholdet af § 29 har Meget imod sig. Der er nemlig her etableret et aldeles nyt Princip,